PER TERRES DEL COMTE ARNAU

DIVENDRES 8 de MAIG

Ens vam trobar el divendres al pàrquing de l'Ajuntament de Gombrèn. El camí ha estat una mica llarg, amb algunes de corbes però el lloc s'ho val. L'avinguda Moisès Torrens és un carrer de direcció única, una mica estret però amb compte es passa bé. Un cop passat l'Ajuntament, ja arribem al pàrquing públic de l'Ajuntament. Al poble hi ha una àrea d'autocaravanes molt maca (amb una entrada no gaire còmode), però sempre hi ha autos i furgos i aquí al final hem tingut lloc per tots i estem més a prop del poble per comprar pa, embotits, etc. a la botiga del poble amb una mestressa molt trempada.

Anem arribant, anem petant la xerrada i organitzant-nos perquè tothom tingui lloc. I després a dormir en aquest raconet tan verd del Ripollès.

DISSABTE 9 de MAIG

Comencem a les 10:00 preparats amb motxilla, aigua, paraigües i capelina per fer l'excursió resseguint les passes del Comte Arnau i del cavaller Otger Cataló per descobrir l'espectacular santuari de Montgrony. El premi a la pujada és un dinar de germanor al restaurant del santuari amb unes vistes fantàstiques.

Un grup selecte d'ACAs vam pujar amb cotxe.

El camí històric que puja al santuari passa per l'oratori de Sant Francesc, la Creueta i la zona del coll de Jou fins al santuari de Montgrony i l'església romànica de Sant Pere de Montgrony.

És una ruta de 7’39 km d’anada i tornada amb un desnivell de 500 m. La singularitat de l'enclavament omple de màgia tot el conjunt -que és l'escenari de nombroses llegendes- i el converteix en una fantàstica talaia amb vistes que abasten des del Montseny fins al Pedraforca.

Vam anar pujant i fent fotos amb algunes parades per recuperar l'alè i fer un reagrupament. I amb dues horetes ja érem a dalt. El dia malauradament estava ennuvolat i feia fresca. El Pedraforca el teníem amb el cim ennuvolat, però el Montseny es veia millor.

EL COMTE ARNAU

Fou el mateix comte Arnau qui va fer construir les escales que hi ha tallades a la pedra i que donen accés a la capella de la Mare de Déu? Segons diu la llegenda, l'ànima del comte fou condemnada perquè les soldades que pagava per fer tallar els setanta-dos escalons no eren prou justes donada la duresa de la feina. Al peu de l'escala podem veure una argolla rovellada que es diu que va substituir

l'argolla original on el comte Arnau lligava el seu cavall quan visitava el santuari.

ESGLÉSIA ROMÀNICA DE SANT PERE DE MONTGRONY

Aquesta església romànica d'una sola nau és l'edifici més antic de tot el conjunt i està situada al pla de Sant Pere (l'altiplà que corona el cingle, per sobre del santuari de la Mare de Déu). L'església ja apareix documentada al segle IX, encara que l'edifici actual data dels segles XI i XII.

Després de dinar vam baixar amb una horeta, un temps rècord, ja que les previsions meteorològiques ens deien que caurien uns bons xàfecs. Afortunadament la pluja va començar a les 18 h, quan tothom ja era a les autos. Després d'una dutxa i un bon descans alguns vam agafar el paraigua i vam anar a fer un toc al bar del poble.

DIUMENGE 10 de MAIG

Comencem a les 9:30 amb totes les bicis preparades menys una que resulta que a a l'hora d'arrencar li ha sortit la cadena. Sort d'en Xavi, en Jordi i en Miquel que amb les eines adequades ho han arreglat de seguida. Gràcies, companys!

Amb el telèfon hem pagat l'ecotaxa de 6€ per accedir a l'espai dels gorgs. Tot i que alguns no tenien prou cobertura i han hagut d'anar al pàrquing dels gorgs a pagar.

Avui tenim sort i tenim un dia radiant i fantàstic. El verd del Ripollès llueix amb tota la seva esplendor mentre amb les bicis seguim el camí ral , passem per l'església de Sant Llorenç de Campdvànol i pugem per la pista (asfaltada) que ens porta fins al Gorg de Colomer (el més gran dels 7 gorgs del Torrent de la Cabana).

Aparquem les bicis al Bar la Parada del Gorg. I allà hem fet un mos. Baixem al gorg i fem la foto de grup. Després anem baixant i veiem el petit gorg de Colomer, el gorg del Forat i el gorg de la Bauma. I tornem a pujar. Allà agafem les bicis i iniciem el camí de tornada. La baixada és agraïda i fàcil per la pista per tal de tornar a les autos. Hem fet 17 km.

Aprofitant aquest dia que la meteorologia ens ha regalat, traiem taules i fem un dinar a l'aire lliure. Tenim ganes de solet i bon temps. Per postres un parell de pastissos que hem compartit, tot i que hem hagut de fer uns tallets petitons perquè tothom els pogués provar.

I així arribem al final del cap de setmana. Ens acomiadem amb la intriga d'on serà i què farem per l'aniversari de l'ACA.